

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Onsdag Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) om Fiskeretten paa dansk Eøterritorium.

(Forespørgselen findes i Tidenden, Sp. 15).

Forespørgeren (Berg): Maaſte jeg først maatte oplæse Forespørgselen, for at bringe den i Thingets Erindring, da den mulig kan være glemt. Den lyder saaledes:

„Tilkommer der efter den nugældende Lovgivning fremmede Fiskere Ret til at drive Fiskeri i danske Indfjorde, Sund og Belter eller overhovedet paa dansk Eøterritorium? I bekræftende Fald vil Indenrigsministeren da søge Lovgivningen i dette Punkt ændret, og i benægtende Fald vil Indenrigsministeren da træffe Foranstaltning til, at Lovgivningen overholdes?“

Den ydre Foranledning til, at jeg stiller denne Forespørgsel, er en Meddelelse, som jeg i Efterformeren eller engang i Sommer modtog fra Fiskere omkring de sydlige Kyster af Sjælland, hvorefter svenske Fiskere uhindrede drev Fiskeri i Farvandede deromkring, saaledes f. Ex. i Grønſund lige oppe fra Waalsegab, der er ca. 1,500 Al. bredt mellem Falster og Bogsø og helt om til Udløbet af Grønſund mellem Falster og Møen. Der var som sædvanlig i disse Farvandede udstedt Politiforbud mod svenske Fiskeres Afgang til Fiskeri paa vort Eøterritorium, men de svenske Fiskere henvendte sig da til Politiværgigheden om at faae dette Forbud hævet, idet de paaberaabte sig, at Chefen paa Kanonbaaden „Gauh“, Kapitain Vardenfleth, til dem havde afgivet Erklæring om, at de frit maatte fiske og sætte Garn alle de Steber, hvor det var danske Fiskere tilladt. Den vedkommende Politimester spurgte da Indenrigsministeren, om der var foregaaet nogen Forandring i de hidtil gjældende Regler for Fremmedes Afgang til Fiskeri i danske Farvandede og udbad sig Meddelelse derom. Paa denne Forespørgsel svarede Indenrigsministeriet den 15de September forrige Aar, at der var givet Kapitain Varden-

fleth en Instrux, gaende ud paa, at der ikke maatte lægges svenske Fiskere Hindringer i Veien, saalange de ikke gjorde sig skyldige i Overgreb ligeoverfor de nationale Fiskere eller overhovedet i Brud paa Retzordenen i Henseende til Udøvelse af Fiskeri paa dansk Eøterritorium, efterdi, hedder det i Skrivelsen, mangeaarig Praxis har udviklet sig saaledes, at saadanne Forhold ere gjensidige for danske og svenske Fiskere. Jeg troede i Begyndelsen, da jeg modtog Meddelelsen, at dette maatte bero paa en fuldstændig Misforstaaelse fra de danske Fiskeres Side, og jeg udbad mig derfor Afſkrift af den Resolution fra Indenrigsministeriet, hoorpaa de svenske Fiskere grundede deres Ret til at faae et af en dansk Politimester udſædt og gennem mange Aar opretholdt Forbud hævet. Jeg fik da en Afſkrift af denne Indenrigsministeriets Resolution, og det maatte da staa mig klart, at Indenrigsministeren her fremsatte for os, at det var mangeaarig Praxis, at svenske Fiskere maatte fiske i vore Farvandede overalt, hvor det var danske Fiskere tilladt at fiske, naar de ellers overholdt Loven, og at dette betragtedes af Indenrigsministeren som den bestaaende Retstilstand. Jeg efterſaa da paany den Motivering, som den høitæredede Indenrigsminister havde givet for at opnaa en Bevilling til at holde Kanonbaaden „Gauh“ ube i 5 Maanedes for at beskytte danske Fiskere. Denne Motivering findes i Rigsdagstidenden Tillæg B for 1879—80, altſaa forrige Samling, Side 531. Der findes der en Skrivelse fra Indenrigsministeren til Finantsudvalget af 4de Februar 1880. Den gaar ud paa at forlange en yderligere Bevilling til Udsyn med Fiskerierne udenfor Limfjorden, og Begjæringen blev tiltraadt af Folkethingetsudvalget og Summen bevilget Ministeren her i Thinget paa de af ham ansøgte Grunde. Ministeren udvikler i denne Skrivelse, hvorledes der jævntil til Ministeriet indkommer Klager fra vore Fiskere over den Hensynsløshed, hvormed fremmede Fiskere optræde under det Fiskeri, de drive i de os omgivende Lande og tilbels paa vort eget Eøterritorium, og at Chefen for Kanonbaaden „Willemoes“ i Eſteraaret 1879 havde indgivet Rapport og dertil anket over det ulovlige Fiskeri, der blev drevet i vore Farvandede af saavel svenske som tyske Fiskere. Medens de tyske Fiskere særlig holdt sig til Lillebelt, hjemſøgte de svenske Fiskere navnlig Farvandede omkring Bornholm, Derne Syd for Sjælland, Møen, langs med Sjællands Ost- og Nordkyst, Anholt, Læsø samt ved den jydſke Kyst fra Stagen til Grenaa. Det udvikles, at det er en Selvsølge, at der herved paaføres vor Fiskerbefolkning ſaa megen Skade og Ulempe, at den liber et særdeles betydeligt Afbræk i Udøvelsen af sit Erhverv, og da nu Ministeriet oftere havde hørt Leilighed til at erfare, at diplomatiske Forestillinger ngtte ordentligvis Intet, ffjønnede Ministeren ikke, at der paa anden Maade kunde raades Bod paa de uheldige Tilſtand end